

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De plebano, qui visurarium & homicidam dulcibus verbis in confessione ad
satisfactionem prouexit, cap. 50

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

CAPVT XLVIII.

PECATOR quidam magnus, cum pro suis peccatis nullam condignam suscipere vellet pœnitentiam, quia confessor valde prudens ac discretus fuit, ait illi: Potes pro peccatis istis magnis saltem vnâ orationem dominicam per singulos dies dicere? Respondente illo: Possum: eandem ei iniunxit. Mira clementia Dei, ita eadem oratio cœpit homini dulcescere, vt redire amplius peteret, hocque tam diu faceret, quousque ad condignam perueniret pœnitentiã. Ad discretionem confessoris pertinet, vt pro peccatis magnis magnam, & pro paruis paruam iniungat pœnitentiam. Et quia omnis pœnitentia arbitraria est, secundum qualitatem seu quantitatem pœnæ; Misericordiam semper superexaltet iudicio, siue secreta siue manifesta sit confessio, vt idem ipse consequatur a Deo.

*Discretio
cōfessarij*

Iacob. 2.

CAPVT XLIX.

DOMINVS Gislebertus Abbas in Hemmenrode, tantæ fuit misericordiæ, vt si aliquando quis monachorum, siue Conuersorum coram eo proclamatus fuisset in capitulo, & ille, neglecta virtute patientiæ, extra se fieret, infirmitati illius compassus diceret: Bone frater, vade modò sedere, & cras eandem culpam recognosce. Qui datis inducijs, ad tranquillitatem animi reductus, & de commotione verecundatus in crastino redijt, seque peccasse recognoscens, duram pœnitentiam multa patientia suscepit. Quantum etiam boni conferat pœnitentibus confessoris affabilitas, sequens declarabit exemplum.

CAPVT L.

SVPRADICTUS Decanus Bonnenſis, cum tempore quodam Quadragesimali sedens in ecclesia sancti Martini, in qua erat plebanus, audiret confessionem cuiusdam vetulæ, vidit eminus contra se duos ex parochianis suis in fenestra sedere, & fabulis vacare. Ex quibus vnus erat vsurarius, alter verò homicida manifestus. Vetula recedente, cum accessisset ad eum

*Affabili-
tas cōfes-
sarij.*

COM-

confessionis gratia idem vsurarius, ait illi Plebanus: Amice, ego & tu hodie bene decipiemus diabolum: tunc tantum verbotenus confitere peccata tua, voluntate peccandi deposita, & acquiesce consilio meo, & ego tibi vitam æternam promitto: sic tibi temperabo pœnitentiam, vt non fiat tibi onerosa. Bene nouerat vitium, in quo laborabat. Respondit ille: Si hoc quod promittitis constaret, libens vterer consilio vestro. Et promisit ei. Qui cum confessus fuisset, & abiurata vsura pœnitentiam suscepisset, scio suo iam dicto homicidæ occurrens, ait: Verè dulcissimum habemus sacerdotem, nam pietate verborum suorum ad pœnitentiam me adduxit. Cuius exemplo ille prouocatus, ad confessionem venit, & similia circa se pietatis sentiens indicia, pœnitentiam suscepit & expleuit.

*Prompti
tudo cō.
fessary.* APOLLONIUS: Ex multis, quæ iam dicta sunt, considero, quòd confessio multam requirat perfectionem, tam in confitente, quam in confessore. CASARIUS: De vno adhuc superest dicendum, per quod omnes confessoris virtutes consummantur, scilicet vt promptum & hilarem confiteri volentibus se exhibeat. De hoc habes exemplum in distinctione prima cap. sexto, vbi Angelus domini Priori de Alna in specie monachi impropertauit, quod eundem monachum confiteri volentem signo suspenderat. Si confessor ad hoc fuerit paratus, quantum placeat Deo, & quantum peccatoribus expediat, sequens sermo declarabit.

CAPVT LI.

ANTÈ hoc biennium, cum dominus Wilhelmus Abbas Claraualis cum cæteris Abbatibus contra Gallonem Cardinalem profectus fuisset Romam, quidam ex monachis eius euidam ex confessoribus peccatum quoddam criminale confessus est; cui dixit: Bene te audio, bonum consilium do, sed absoluere te non potero, quia confessio hæc debita non est; consulo, & rogo, vt confitearis Priori, qui potestatem habet. Illo respondente: Hoc nunquã faciam, confessor dolens, ac fluctuans corde, tacita persona